| | |
|---|---|
| Súd: | Krajský súd Košice |
| Spisová značka: | 5Sa/15/2020 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 7020200271 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 07. 07. 2021 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Tamara Sklenárová |
| ECLI: | ECLI:SK:KSKE:2021:7020200271.2 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a členov senátu JUDr. Ondreja Hvišča, PhD. a JUDr. Jany Raganovej, v právnej veci žalobkyne: S.. G. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX E., M. XXXX/X, zast. advokátkou JUDr. Stanislavou Majerovou, AK 040 01 Košice, Kpt. Nálepku 15, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, 041 26 Košice, Komenského 52, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 29. 01. 2020, č.: OU-KE-OOP2-2020/009805/HAV, takto

**r o z h o d o l :**

I. Krajský súd z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Košice, odboru opravných prostriedkov zo dňa 29. 01. 2020, č.: OU-KE-OOP2-2020/009805/HAV, ako aj rozhodnutie Okresného úradu Košice, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií, zo dňa 15. 10. 2019, č.: OU-KE-OCDPK-2019/043646 a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

**o d ô v o d n e n i e :**

1. Rozhodnutím zo dňa 29. 01. 2020, č.: OU-KE-OOP2-2020/009805/HAV, žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej iba Správny poriadok) zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Košice, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 15. 10. 2019 č. OU-KE-OCDPK-2019/043646, ktorým správny orgán prvého stupňa podľa § 10a ods. 2 zákona č. 488/20l3 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon o diaľničnej známke) uložil žalobkyni pokutu vo výške 150 eur za spáchanie správneho deliktu, ktorého sa dopustila tým, že dňa 14. 02. 2018 v čase o 15:51:53 hod. užívala vymedzený úsek cesty DI, 395,9 km, smer Prešov motorovým vozidlom do 3,5 ton kategórie MI, s evidenčným číslom vozidla (EČV) E. bez úhrady diaľničnej známky.

2. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že správny orgán prvého stupňa pri vydaní rozhodnutia vychádzal z § 2 ods. 4, § 4 ods. 2, § 5 ods. I a 4 a článok V ods. 4 a 5 Všeobecných obchodných podmienok (VOP) správcu výberu úhrady diaľničnej známky, zo získaného dôkazu porušenia povinnosti - záznamu o vykonaní kontroly č. 12013439 a fotografie (2x), vyhotovených dňa 15. 02. 2018 o 02:34:00 hod., na základe ktorých bolo zistené a preukázané spáchanie predmetného správneho deliktu žalobkyňou. Poukázal na to, že zákon o diaľničnej známke upravil konanie o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla, ktorého skutková podstata je vymedzená v ustanovení § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke, pričom za dôkaz o spáchaní správneho deliktu zákon označuje taký dôkaz, ktorý je získaný a zaznamenaný stacionárnym elektrickým zariadením alebo mobilným elektronickým zariadením, ktoré používa správca výberu diaľničnej známky, alebo osoba poverená podľa § 8 ods. 1 alebo osoba poverená výkonom kontroly alebo orgány policajného zboru (§ 11 ods. 2). Uviedol, že konanie o správnom delikte podľa citovaného zákonného ustanovenia, ktorého podkladom je výsledok

kontroly vykonanej správcom výberu úhrady diaľničnej známky je tzv. zrýchleným konaním, ktorého výsledkom je vydanie rozkazu o uložení pokuty vo výške 150 eur s výnimkou, ak existujú dôvody na odloženie veci podľa § 12 ods. l citovaného zákona, ktoré pod bodom a) predpokladá situáciu, že v konkrétnom prípade bude nesprávne a neúplne vyhodnotené porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2, čo znamená, že aj napriek záznamu stacionárnym elektrickým zariadením alebo mobilným elektronickým zariadením zákon pripúšťa, že by tieto údaje mohli byť nesprávne a neúplné. Aj napriek tomu, že liberačné dôvody sú priamo zakotvené v citovanom zákone (§ 12 ods. 1), prevádzkovateľka nenapĺňala ani jeden z nich, preto nebolo možné od sankcie upustiť.

3. Žalovaný citujúc ustanovenia § 11 ods. 2, § 5 ods. 1, 4, § 10a ods. 1, 2, 7 8 a 10, § 1 zákona o diaľničnej známke, čl. 2 ods. 2 a čl. 13 ods. 1 Ústavy SR a § 3 ods. 1, § 46 a § 47 Správneho poriadku konštatoval, že na základe záznamu z kontroly č. 12013439, vyhotoveného dňa 15. 02. 2018 o 02:34:00 hod. bol v jednotnom systéme cestnej dopravy a pozemných komunikácií dňa 12. 08. 2019 vygenerovaný rozkaz č. OU-KE-OCDPK-2019/043646 o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľke vozidla za to, že vozidlom EČV E. porušila povinnosť podľa § 10 ods. 1 zákona o diaľničnej známke tým, že užívala vymedzený a spoplatnený úsek diaľnice bez dokladu o úhrade diaľničnej známky k platnému EČ, ktorý jej bol doručený dňa 23. 08.2019. Dňa 05. 09. 2019 bol v zákonnej lehote prvostupňovému správnemu orgánu doručený odpor, v ktorom uviedla, že dňa 13. 02. 2018 prostredníctvom svojej dcéry P.. Z. M. kúpila diaľničnú známku, a to elektronickou formou cez portál eznamka.sk, čo dokladovala notifikačným e-mailom zo dňa 13. 02. 2018 a potvrdením o úhrade diaľničnej známky, zjednodušenou fa 1810876576 zo dňa 13. 12.2018. Vychádzajúc zo stanoviska NDS zo dňa 23. 09. 2019 považoval správny orgán za preukázané, že na vozidlo s EČV E. nebola v čase výkonu kontroly dňa 14. 02. 2018. zakúpená elektronická diaľničná známka. Z potvrdenia o úhrade diaľničnej známky č. 1810876576, ktoré prevádzkovateľka vozidla priložila k odporu bolo zistené, že diaľničné známka bola uhradená nie k EČV E., ale k EČV XXXHZ. Žiadosť o zmenu v evidencii úhrad NDS neeviduje. Správny orgán prvého stupňa mal za preukázané, že platba za úhradu diaľničnej známky v nominálnej hodnote 50 eur na základe predloženého dôkazu dňa 14. 02. 2018 nebola odpísaná z účtu žalobkyne, ani jej dcéry, táto bola odpísaná z účtu tretej osoby (Z.. Ľ. E.), vedeného v peňažnom ústave MONETA Money bank bez identifikácie EČV. Po preverení kontroly úhrady z predloženého výpisu z účtu Z.. Ľ. E. bolo zistené, že ročnú diaľničnú známku v nominálnej hodnote 50 eur (odpísané z účtu dňa 14. 02. 2018) majiteľ účtu uhradil na vozidlo s EČV S.. Keďže žalobkyňa podala proti rozkazu odpor, ktorý nebol odmietnutý, rozkaz bol zrušený (§ 13 ods.5 ) a prvostupňový správny orgán konal o predmetnom správnom delikte, o čom bola žalobkyňa upovedomená listom zo dňa 11. 09. 2019 a predvolaná na jeho prejednanie dňa 14. 10. 2019, o čom bola spísaná zápisnica. Žalobkyňa zotrvala na svojej argumentácii uvedenej v odpore, nesúhlasila s uloženou pokutou tvrdiac, že chybu urobila jej dcéra nesprávnym uvedením EČ, pričom podľa jej názoru neuznaním úhrady by došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane príjemcu. Následne vydal správny orgán prvého stupňa napadnuté rozhodnutie.

4. Žalovaný zdôraznil, že zákon o diaľničnej známke upravuje výber úhrady diaľničnej známky za užívanie vymedzených úsekov diaľnic a rýchlostných ciest, práva a povinnosti ich užívateľov, pôsobnosť orgánov štátnej správy, správcu výberu úhrady diaľničnej známky, výkon kontroly, zodpovednosť a sankcie za porušenie povinností ustanovených zákonom (§ l ods. 1). Na účely tohto zákona je základnou povinnosťou prevádzkovateľa vozidla zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky (§ 4 ods. 2). Finančné prostriedky získané z výberu diaľničnej známky zabezpečujú následne realizáciu opráv, údržbu a výstavbu diaľnic prostredníctvom Národnej diaľničnej spoločnosti a. s., teda prostredníctvom úhrady diaľničnej známky sa zabezpečuje verejný záujem. Preto je pochopiteľné, že porušenie povinnosti je sankcionované a u prevádzkovateľa vozidla ide o správny delikt. V zmysle uvedeného zákonodarca jasne a zreteľne ustanovil (§ 5 ods. 1), ktoré údaje identifikujúce správnu úhradu k motorovému vozidlu, ktoré užíva spoplatnené úseky ciest, považuje za určujúce. Zákonodarca neoddeľuje úkon uhradenia diaľničnej známky od evidenčného úkonu, od úplného a správneho zadania identifikátorov. V opačnom prípade by zákonné ustanovenie § 5 ods. 1 zákona o diaľničnej známke samo o sebe stratilo zmysel. Kontrolný systém verejnej správy je nastavený práve k uvedeným identifikátorom. Úmyslom zákonodarcu nie je vysvetľovať si jednotlivé ustanovenia zákona o diaľničnej známke izolovane, bez toho, aby spolu súviseli. Účelom zákona o diaľničnej známke je nielen dbať o to, aby užívatelia mali zaplatenú diaľničnú známku k akémukoľvek vozidlu, ale k vozidlu s platným EČ a zároveň vniesť do systému kontroly úhrady diaľničných známok poriadok a efektivitu.

5. Uviedol, že znaky skutkovej podstaty správneho deliktu sú uvedené v zákone č. 488/2013 Z. Z., ktorý ukladá povinnosti, ktoré je potrebné splniť (§ 5 ods. l), aby povinnosť úhrady podľa § 4 ods. 2 bola splnená, zákonným splnomocnením (§ 5 ods. 4) citovaného zákona zákonodarca vo všeobecných obchodných podmienkach konkretizuje podmienky úhrady, vrátenia úhrady, zmeny v evidencii úhrady diaľničnej známky a podmienky opravy údajov zadaných do elektronického systému podľa § 5 odseku 1. Preto tvrdenie žalobkyne, že vnútorný správny akt súkromnej spoločnosti nemôže ustanovovať podmienky, ktorých nesplnenie možno považovať za správny delikt, považuje za irelevantné a stotožňujúc sa s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu uviedol, že oprávnenie na vydávanie právnych predpisov tzv. sekundárnej normotvorby, ako aj jeho právny rozsah vyplýva výlučne zo zákona. V uvedenom smere Ústava Slovenskej republiky neumožňuje vydávanie takých právnych predpisov, k vydaniu ktorých by nedošlo na základe zákona. Iba zákony upravujú rozsah, v akom štátne orgány môžu uplatňovať jednotlivé zložky štátnej moci i to, či právnym základom ich uplatňovania budú zákony, iné právne predpisy alebo medzinárodné zmluvy. V tomto prípade ide o zákonné splnomocnenie ustanovené v § 5 ods. 4 zákona o diaľničnej známke.

6. K argumentácii žalobkyne, že chyba v písaní (preklep) by nemala byť dôvodom na vyrubenie pokuty, ako keby diaľničné známka vôbec neexistovala, uviedol, že zákon o diaľničnej známke výraz „preklep“ nepozná a správny orgán pri vyvodzovaní deliktuálnej zodpovednosti neskúma dôvody, príčiny, alebo úmysel prevádzkovateľa vozidla, prečo do systému zadal iné ako platné EČV vozidla. Zákonné ustanovenie § 47 ods. 6 Správneho poriadku platí pre rozhodnutia správneho orgánu, nie však pre podania účastníkov konania. Chyby v písaní riešia len formálne nedostatky, nie však vecné nesprávnosti, ktoré sú predmetom tohto konania.

7. K námietke o nedostatočne zistenom skutkovom stave v súvislosti s nedostatočným zistením, že v čase porušenia právnej povinnosti nebola vodičom a napriek tomu jej bola uložená sankcia, pričom po podaní odporu nebolo prerušené konanie a nebolo začaté konanie o priestupku proti vodičovi, žalovaný uviedol, že podľa § 13 ods. 7 zákona o diaľničnej známke (účinného do 30. 06. 2019) ak prevádzkovateľ vozidla v odpore proti rozkazu o uložení pokuty za porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2 uvedie údaje o vodičovi, ktorý viedol vozidlo alebo jazdnú súpravu v čase porušenia v rozsahu meno, priezvisko a adresa pobytu, okresný úrad konanie o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla preruší a začne konanie o priestupku vodiča podľa § 10. Ak v konaní o priestupku vodiča podľa § 10 okresný úrad v lehote ustanovenej osobitným predpisom zistí, že nie je možné zistiť skutočnosti svedčiace o tom, že skutok spáchala konkrétna osoba, priestupok nemožno prejednať, skutok nespáchal obvinený alebo spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému preukázané, vo veci nerozhodne podľa osobitného zákona, pokračuje v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla; inak okresný úrad konanie o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania nie je prípustné odvolanie.

8. K nadväzujúcej námietke, že žalobkyňa nie je subjektom toho konania označeného ako priestupok, žalovaný uviedol, že predmetné konanie bolo začaté dňa 12. 08. 2019, t. j. podľa právnej úpravy účinnej od 01. 07. 2019, podľa ktorej zodpovednosť za správny delikt je založená na úplnej objektívnej zodpovednosti prevádzkovateľa vozidla, bez ohľadu na to, kto bol v čase spáchania správneho deliktu vodičom vozidla, pričom jedným z dôvodov tejto zmeny v novele je aj predchádzanie špekulatívnemu správaniu zo strany prevádzkovateľov vozidiel, ktorí účelovo nahlasovali údaje o vodičovi s cieľom vyhnúť sa sankcii.

9. Žalovaný konštatoval, že v danom prípade objektívna a subjektívna lehota pre uloženie pokuty bola dodržaná, uložená pokuta je primeraná a zákonu zodpovedajúca. Finančný postih nemôže byť neprimerane nízky a nevyhnutne musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. K zániku, resp. redukcii zodpovednosti za správny delikt a následnému upusteniu od uloženia zodpovedajúcej sankcie by mohlo dôjsť len za existencie liberačných dôvodov stanovených priamo v zákone o diaľničnej známke, podľa ktorého sa potrestanie uskutočňuje. Žalobkyňa nespĺňa žiaden z taxatívne uvedených dôvodov.

10. V súvislosti s námietkou žalobkyne, že nedodržaním podmienok zákon nespája dôsledok v podobe nesplnenia zákonnej povinnosti úhrady diaľničnej známky a teda za správny delikt možno považovať výlučne len nesplnenie úhrady žalovaný poukázal na ustanovenie § 10a ods. 2 cit. zákona o diaľničnej známke, ktoré ju vyvracia. Ak by za správny delikt bola považovaná iba situácia, kedy by prevádzkovateľ

nemal uhradenú známku vôbec, zákonodarca by sankciu určil pevnou sumou bez možnosti správnej úvahy.

11. K ďalšej námietke, že úhradou diaľničnej známky aj keď na nesprávne EČV NDS, a. s., nebola spôsobená žiadna škoda, uviedol, že nesprávnym zadaním identifikátorov pri kúpe diaľničnej známky dochádza k situácii, kedy pri prechode kontrolnou bránou diaľničný kontrolný systém automaticky registruje motorové vozidlo ako vozidlo bez úhrady diaľničnej známky. Následne dochádza ku generovaniu rozkazu, fotodokumentácie, prebieha proces spracúvania podkladov, ich zasielanie adresátovi a správnemu orgánu príslušnému vo veci konať. Nastupuje priestupkové konanie, v prípade podania odporu prechádza vec do správneho konania s potrebným dokazovaním. Štátu takto vznikajú finančné náklady na materiálno - technické zabezpečenie, personálne zdroje a iné náklady prevyšujúce poplatok za úhradu diaľničnej známky. Žalovaný opakovane poukázal na § 3 ods. I druhá veta Správneho poriadku, v zmysle ktorého správne orgány sú v prvom rade povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, následne práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinnosti.

12. K námietke o neoprávnenom majetkovom prospechu v súvislosti s prijatím platby NDS k nesprávnemu EČ a jej nevrátením uviedol, že v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka v spojení s internými predpismi NDS je možné požiadať o vrátenie úhrady diaľničnej známky pri jej zakúpení na neexistujúce vozidlo, pričom k žiadosti o vrátenie úhrady je potrebné predložiť potvrdenie Policajného zboru SR o neexistujúcom EČV vozidla, na ktoré bola uhradená elektronická diaľničná známka a fotokópiu potvrdenia o úhrade elektronickej diaľničnej známky (zjednodušená faktúra). Vrátenie nesprávnej úhrady elektronickej diaľničnej známky na neexistujúce vozidlo nie je však predmetom konania o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla a nerozhoduje o nej správny orgán.

13. K namietanému aspektu spravodlivosti administratívneho konania, ktoré zohľadňuje tzv. materiálny znak správneho deliktu, žalovaný uviedol, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské správanie je zákonodarcom formálne ustanovené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú závažnosť a neprijateľnosť. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty. Ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správnym orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie). Na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty a to s prihliadnutím na fakt, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Zároveň je potrebné poukázať na to, že zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, posudzuje sa bez ohľadu na zavinenie. Za stavu, že konaním žalobkyne boli naplnené znaky skutkovej podstaty správneho deliktu, v zmysle § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke, právne posúdenie veci zo strany prvostupňového správneho orgánu nebolo v rozpore s účelom a zmyslom zákona č.. 488/2013 Z. z. Poukázal na povinnosť správnych orgánov postupovať len podľa zákona, a preto nemožno legitímne očakávať, aby v konkrétnom konaní bol porušený princíp legality zakotvený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Štátny orgán, ktorého postavenie a právomoci sú zákonom určené, nie je preto oprávnený z vlastného rozhodnutia a podľa vlastnej úvahy konať nad rozsah svojich zákonných právomocí.

14. Konaním žalobkyne boli naplnené znaky skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu, s čím je spojená povinnosť správneho orgánu uložiť pokutu v rozmedzí stanovenom zákonom (150 eur - 500 eur). Pokuta jej bola uložená v najnižšej hranici zákonom stanovenej sadzby so zohľadnením skutočnosti, že v danom prípade bola urobená chyba pri zadávaní identifikátorov. Zákon o diaľničnej známke neumožňuje pokutu odpustiť, či uložiť ako sankciu pokarhanie, upozornenie a pod. Nesúhlas žalobkyne s právnym názorom správneho orgánu prvého stupňa nezakladá nezákonnosť rozhodnutia. Žalovaný zastáva názor, že žalobkyňou predložený doklad o úhrade diaľničnej známky síce v rovnakej nominálnej hodnote, ale na nesprávne EČ vozidla, nezodpovedal povinnosti uloženej zákonom.

15. Včas elektronicky dňa 08. 04. 2020 podanou správnou žalobou sa žalobkyňa domáhala zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie, alternatívne zmeny rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím

správneho orgánu prvého stupňa v časti uloženej pokuty a upustenia od jej uloženia, považujúc ich za nezákonné okrem iného aj z dôvodu, že žalovaný sa nevysporiadal s niektorými námietkami žalobkyne dostatočne presvedčivo a jeho rozhodnutie vykazuje znaky prísne formalistického výkladu a aplikácie zákona. Podľa jej názoru sa žalovaný nevysporiadal s námietkou, týkajúcou sa uskutočnenej úhrady diaľničnej známky, ktorú preukázala priloženými dôkazmi i napriek čomu sa úhrada nepovažovala za uskutočnenú z dôvodu nesprávneho uvedenia EČ vozidla. Neuviedol, ako sa s touto platbou prijímateľ vysporiadal, či a na koho prospech ju zarátal. Samotný zákon o diaľničnej známke explicitne neuvádza, že dôsledkom nesprávne zadaných údajov, resp. niektorého z údajov je stav akoby úhrada uskutočnená nebola. Za nedodržanie zákona a teda za správny delikt, možno považovať výlučne nesplnenie povinnosti zabezpečenia úhrady, čo sa však netýka prípadu žalobkyne, keďže úhrada bola nespochybniteľne uskutočnená a prijatá NDS (prijatie bolo potvrdené). Vzniknutá situácia skôr navodzuje dojem, že správne orgány takýmto spôsobom sankcionujú niekoho výlučne pre „preklep“, nie pre nesplnenie zákonnej povinnosti. Ak sa zákon výslovne nezaoberá dôsledkom omylu, nesprávnosti uvedenej pri zadávaní platby, je nad rámec zákonného oprávnenia správneho orgánu, ak túto skutočnosť posudzuje ako nesplnenie zákonnej povinnosti zabezpečiť úhradu diaľničnej známky pri užívaní vymedzených úsekov ciest. V tejto súvislosti poukázala na bod 38 rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 25. 04. 2018, spis. zn. 14S/3/2017.

16. Uviedla, že nie je zrejmé, ako si žalovaný vykladá slovné spojenie „zabezpečiť, aby bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky“. Z etymologického hľadiska nie je výraz „zabezpečiť“ totožný s výrazom „uhradiť“. Povinnosť úhrady platby za diaľničnú známku je pritom zákonom uložená vodičovi (§ 4 ods. 1 zákona o diaľničnej známke) nie prevádzkovateľovi vozidla (nemusí ísť o totožnú osobu a v tomto prípade tieto osoby ani totožné nie sú). Význam slova zabezpečiť možno vysvetliť ako vytvorenie vhodných podmienok, postaranie sa o niečo, zadováženie či zaopatrenie niečoho. V takomto ponímaní žalobkyňa ako prevádzkovateľka vozidla úhradu diaľničnej známky zabezpečila prostredníctvom svojej dcéry a tým si zákonnú povinnosť splnila. Žalovaný konštatoval, že zákon pripúšťa nesprávnosť a neúplnosť vyhodnotenia porušenia povinnosti napriek záznamu stacionárnym či mobilným elektronickým zariadením, no nespresňuje, v čom môže táto nesprávnosť či neúplnosť spočívať. Napriek tomu vyvodzuje záver, že u žalobkyne neboli naplnené predpoklady pre odloženie veci podľa žiadneho z ustanovení § 12 ods. 1 zákona o diaľničnej známke. Takéto odôvodnenie považuje za nezrozumiteľné a nejasné, keďže z neho nie je zrejmé, najmä s odvolaním sa na dané ustanovenie, prečo vzniknutú situáciu odvolací správny orgán nepovažuje za nesprávne či neúplne zistenú, resp. a contrario, akú situáciu možno považovať za takú, pri ktorej možno konštatovať neúplnosť či nesprávnosť vyhodnotenia.

17. Poukázala na to, že žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia argumentuje aj tým, že po vyžiadaní stanoviska od NDS, mal za preukázané, že kúpa známky bola uskutočnená na iné EČV - konkrétne chybne zadané E. namiesto E.. Svoje zistenie dopĺňa tvrdením, že úhrada za diaľničnú známku nebola odpísaná z účtu prevádzkovateľky vozidla/žalobkyne ani z účtu jej dcéry, ktorá úhradu uskutočnila, ale z účtu tretej osoby - Z.. Ľ. E.. Žalobkyni nie je zrejmé, k akému záveru chcel týmto konštatovaním odvolací správny orgán dospieť, pretože žiaden konkrétny dôsledok nešpecifikuje. Zdôraznila, že zákon o diaľničnej známke neustanovuje, že úhrada diaľničnej známky musí byť uskutočnená z účtu prevádzkovateľky vozidla, inak sa nepovažuje za uskutočnenú. Úhradu uskutočnila jej dcéra z bankového účtu patriaceho jej priateľovi Z.. Ľ. E., ktorý jej dal k dispozícii kartu k tomuto účtu. Rovnako jej nie je zrejmé, ako odvolací správny orgán dospel k záveru, že táto úhrada bola zaslaná pre vozidlo s úplne iným EČV - S.. Nikto z dotknutých osôb nevlastní vozidlo s takýmto EČ, teda nie je ani dôvod, aby sa takéto číslo uvádzalo pri úhrade. Úhrada bola realizovaná jedným zo zákonných spôsobov, a to podľa ustanovenia § 5 ods. 2 písm. b) zákona o diaľničnej známke - platobnou kartou prostredníctvom internetového portálu. Pri úhrade boli uvedené len údaje, ktoré sú tam vyplnené automaticky, resp. sú zadané tým, komu bolo umožnené prijímať platby týmto spôsobom, čo nasvedčuje tomu, že ten, kto známku cez platobnú bránu realizoval, reálne ani nevie preukázať výpisom z účtu, že uskutočnil úhradu na konkrétne EČV, ale overenie je možné len cez systém prijímateľa úhrady - NDS - ktorý zadanú platbu musí priradiť/spárovať. V uvedenej súvislosti predložila výpis ku kreditnej karte, z ktorej žiadna taká informácia nevyplýva.

18. Opätovne poukázala na to, že hoci zákon o diaľničnej známke splnomocňuje na vydanie všeobecných obchodných podmienok Správcu výberu úhrady diaľničnej známky, nemožno tento vnútorný právny akt považovať za relevantný pri spresňovaní podmienok, za akých sa dané konanie považuje za správny delikt. Ak je skutková podstata správneho deliktu popísaná nedostatočne

konkrétne, nemožno ju dopĺňať a spresňovať aplikáciou tejto vnútornej normy, ani správnou úvahou. V tomto prípade žalovaný zásadu zákonnosti, na ktorú poukazoval, sám nedodržal, keďže potvrdil rozhodnutie nižšieho orgánu o spáchaní správneho deliktu napriek tomu, že nepreukázal (okrem nesprávnosti pri zadávaní údajov o vozidle), že platba za diaľničnú známku nebola realizovaná. Pritom § 10a ods. 1 v nadväznosti na § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke zrozumiteľne a explicitne popisuje konanie, ktorým sa možno dopustiť predmetného správneho deliktu, avšak toto viac toto nešpecifikuje.

19. Nestotožnila sa s právnym názorom žalovaného, že zákon v § 10a ods. 2 zákona o diaľničnej známke, určením spodnej a hornej hranice pokuty, ktorú možno uložiť, vyvracia tvrdenie žalobkyne o tom, že postihovať možno len konanie, resp. opomenutie splnenia povinnosti - zabezpečenia úhrady známky. Zastáva názor, že ak zákonodarca má v úmysle postihovať určité konanie ako správny delikt, je nevyhnutné stanoviť všetky znaky konania/opomenutia, ktoré musia byť naplnené, aby konanie mohlo byť ako správny delikt kvalifikované. Sankcia je len dôsledkom nedodržania predpokladaného správania a sama osebe neurčuje znaky tohto správania.

20. Žalovaný sa nedostatočne vysporiadal s jej námietkou, týkajúcou sa materiálnej stránky konania označeného ako správny delikt, ku ktorej uviedol, že určité ľudské správanie je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú závažnosť a neprijateľnosť. Nijako však tento svoj záver nedáva do súvislosti so skutočnosťou, že žalobkyňa sa nedopustila takéhoto závažného konania, pretože zabezpečila úhradu diaľničnej známky, čo bolo v konaní preukázané. Uvedenie nesprávnych údajov k uskutočnenej úhrade nie je konanie, ktoré je zákonom označené za správny delikt a teda ho nemožno označiť za spoločensky nebezpečné. Na potrebu prihliadať na materiálnu stránku deliktuálneho správania poukazuje aj judikatúra súdov (rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. 09. 2019, spis. zn. 2Sa/42/2018, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa spis. zn. 8S/15/2018), z ktorej vyplýva, že skúmanie materiálneho znaku deliktu hrá kľúčovú úlohu v takých hraničných prípadoch, kedy jeho neposudzovanie v tomto zmysle by viedlo k prílišnému formalizmu a k postihovaniu nepatrných porušení právnych povinností, čím by nebol naplnený účel správneho trestania a dochádzalo by aj k znižovaniu autority správnych orgánov.

21. V písomnom vyjadrení zo dňa 03. 07. 2020 žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť zo skutkových aj právnych dôvodov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného. Zhodne ako v napadnutom rozhodnutí zhrnul zistený skutkový stav veci. Uviedol, že z výpisu z bankového účtu Z.. Ľ.V. E., predloženého na podporu svojho tvrdenia žalobkyňou je nepochybne preukázané, že úhrada za eznamku v sume 50 eur bola prevedená až dňa 14. 02. 2018 a nie je z neho možné zistiť, ku ktorému EČV bola úhrada prevedená. Opakovaným preverovaním úhrady zo dňa 14. 02. 2018 a detailnej analýze NDS zistila nezrovnalosti týkajúce sa zdokladovanej transakcie. Pre uvedený dátum NDS eviduje len jednu úspešnú transakciu (úhradu) realizovanú prostredníctvom portálu eznamka.sk z bankomatovej karty končiacej štvorčislím ****9010. Táto transakcia však nezodpovedá informáciám, ktoré poskytol zákazník na výpise z bankového účtu, t. j. platbu (úhradu nie je možné jednoznačne identifikovať). Na uvedenom výpise z bankového účtu Z.. Ľ. E. za obdobie od 01. 02. 2018 - 28. 02. 2018 je vyobrazená bankomatová karta typu Mastercard, pričom uvedená úspešná transakcia bola realizovaná kartou VISA, t. zn., že úspešná platbu, ktorú NDS eviduje za tento deň, nie tou hľadanou transakciou podľa priloženého výpisu za predpokladu, že úhrada bola realizovaná kartou Mastercard. Z údajov nepochybne preukázaných na výpise z predloženého bankového účtu pri transakcii zo dňa 14. 02. 2018 nie je uvedené číslo bankomatovej karty, ktorou bola platba realizovaná (vyobrazená karta v záhlaví bankového výpisu nemusí zodpovedať karte, ktorou bola transakcia realizovaná, ak má zákazník k účtu viac bankomatových kariet). Predložením výpisu z bankomatového účtu tretej osoby žalobkyňa nepreukázala dôvodnosť svojich tvrdení. Aj v prípade, ak by žalobkyňa bankovo u transakciou preukázala, že uhradila diaľničnú známku k neplatnému EČV, tento dôkaz by bol pre uvedené konanie bez právneho významu. Žalovaný konštatoval, že podkladom pre rozhodnutie žalovaného v danej veci boli skutočnosti zistené výkonom kontroly a uvedené v Zázname o vykonaní kontroly, ktorého súčasťou je fotodokumentácia vozidla v dvoch pohľadoch, stanovisko poskytovateľa služby a záznam z evidencie vozidiel v SR. Zásada materiálnej pravdy nemá charakter absolútny charakter. Siahodlé zisťovanie a preverovanie z ktorej bankomatovej karty a ku ktorému neplatnému číslu navyše z účtu tretej osoby mohla byť úhrada prevedená, odvolací správny orgán nepovažuje za dôvodné. Dôkazy, ktoré boli podkladom rozhodnutia žalovaného sú podľa jeho názoru postačujúce pre rozhodnutie vo veci. Zistený skutkový stav veci považoval dostačujúci podklad pre posúdenie veci, preto nepovažoval za potrebné dokazovanie doplniť. V konaní správne orgány postupovali v súlade so zásadami správneho konania

(zásadou zákonnosti, účelnosti, rýchlosti a hospodárnosti) a na zistený skutkový stav aplikovali správny právny predpis, ktorý aj správne vyložili a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodnili. Žalovaný sa námietkou, týkajúcou sa naloženia s platbou s vykonaním nesprávnej úhrady prijímateľom platby vyporiadal na str. 9 napadnutého rozhodnutia s tým, že problematiku poskytnutej platby bez právneho dôvodu upravuje Občiansky zákonník, čo však nie je predmetom tohto konania. Žalovaný k namietanej skutočnosti s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu Trnava 14S/3/20 17 zo dňa 25.04.20 18 dal do pozornosti neskoršie rozhodnutie a názor Krajského súdu v Košiciach v podobnej veci sp. zn. 8S/6/20 19 zo dňa 16. 04. 2020. Opakovane citoval právnu úpravu, ktorou sa riadil a zdôraznil, že súčasťou dôkazov, ktoré predložila žalobkyňa je aj automaticky vygenerovaná notifikačná emailová správa, ktorá bola zaslaná na mailovú adresu Z..L. dňa 13. 02. 2018 v čase o 23:31 hod., z ktorej nepochybne preukázané, že poskytovateľ služby informuje zákazníka o zaregistrovaní úhrady k EČV E., nie k EČV KG. a zasiela zjednodušenú faktúru. Aj uvedené preukazuje nedôslednosť žalobkyne, ktorá je zodpovedná za správnosť a úplnosť do systému zadaných povinných údajov a zároveň aj za včasnú následnú opravu údajov v prípade chybného zadania. Uvedené pochybenie žalobkyne nemožno pripísať na ťarchu správneho orgánu. Správca výberu úhrady diaľničnej známky neevidoval žiadosť o opravu údajov, pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že išlo o chybu pri zadávaní EČV a k tejto ani nedošlo. Bolo v záujme žalobkyne po zadávaní povinných identifikátorov úhrady diaľničnej známky si tieto skontrolovať, v prípade zistenia zadania chybných údajov v časovom limite do 15 minút od prevedenia úhrady na nesprávne EČV postupovať podľa čl. V. bodu 4 VOP, pričom jedným z možných riešení po neskoršom zistení vykonanej úhrady na nesprávne EČV bola možnosť zakúpiť si diaľničnú známku na platné EČV a požiadať NDS o vrátenie nesprávne zadanej platby. Vzhľadom na uvedené vozidlo s EČV E. dňa 14. 02. 2018 v čase o 15 :51 :53 hod. užívalo spoplatnený úsek diaľnice DI, 395 km, smer PO bez úhrady diaľničnej známky.

22. Žalovaný zároveň poukázal na to, že databáza úhrad diaľničných známok nie je prepojená s údajmi evidencie vozidiel vedenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, a teda úhrada diaľničných známok nemôže byt' viazaná na VIN číslo vozidla a uvedené nevyplýva ani žiadneho ustanovenia zákona o diaľničnej známke. Podmienka nevyhnutnosti uvedenia správnych údajov pri úhrade poplatku, ako aj v prípade uvedenia nových údajov súvislosti so zmenou identifikátora poplatku je jediným predpokladom pre správnu identifikáciu vozidiel s uhradeným poplatkom prostredníctvom kontrolného systému správcu výberu úhrady, v rámci ktorého všetky vozidlá zaznamenané kontrolným systémom sú podrobené na NDS automatickej kontrole spočívajúcej v porovnaní s databázou úhrad a oslobodených vozidiel a následne tiež manuálnej kontrole. V prípade ak nie sú dodržané povinnosti prevádzkovateľa pri úhrade diaľničnej známky, ako aj pri preregistrácii na iné EČV, alebo včasnej oprave chybne zadaných údajov, užívateľ vymedzených úsekov sa musí podrobiť sankcii za porušenie povinností ustanovenie podľa § 4 ods. 2 uvedeného zákona. Pokuta v stanovenej výške plní zákonom vyžadovaný účel správneho trestania, a to primerane postihnúť porušiteľa povinnosti (represívna funkcia) a zároveň pôsobiť na neho preventívne (preventívna funkcia). Zodpovednosť za správny delikt podľa § 10a ods. I zákona o diaľničnej známke je konštruovaná ako objektívna deliktuálna zodpovednosť, pričom otázka zavinenia zodpovednostného subjektu je irelevantná. K zbaveniu zodpovednosti za správny delikt môže dôjsť len ak zákon stanoví liberalizačné dôvody (§ 12 ods. 1) zákona, ktoré by zbavovali účastníka konania zodpovednosti za protiprávny stav. V prípade liberalizácie zaťažuje dôkazné bremeno žalobcu. Žalobkyňa nespĺňa ani jeden z taxatívne uvedených dôvodov ustanovených v § 12 ods. 1 citovaného zákona. Objektom správneho deliktu podľa § 10a ods. I zákona o diaľničnej známke je záujem na riadnom výbere poplatku za užívanie nadštandardného typu pozemných komunikácií, pričom podľa § 2 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z. z. v znení účinnom do 30. 04. 2018 finančné prostriedky získané z výberu úhrady diaľničnej známky sú príjmom Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s., ktorá je povinná tieto finančné prostriedky použiť na prípravu, realizáciu opráv, údržbu a výstavbu diaľnic.

23. Žalovaný zdôraznil, že v konaniach o správnych deliktoch dôsledne dbá na zásadu legitímnych očakávaní uvedenej v § 3 ods. 5 zákona o správnom konaní, ktorá spočíva v tom, aby v rámci rozhodovacej činnosti obidvoch správnych orgánov nevznikali excesívne odklony v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch. Žalobkyni bola uložená pokuta za to, že nedisponovala dokladom, ktorým by preukázala, že v čase kontroly úhrada diaľničnej známky k platnému (nie k neplatnému) EC bola splnená (§ 10a ods. I s poukazom na § 5 ods. I). Pokiaľ by žalobkyňa nemala uhradenú známku vôbec, sankčný postih v zmysle zákonného ustanovenia § 10a ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. by bol pravdepodobne vyšší.

24. V replike zo dňa 26. 07. 2020 žalobkyňa zotrvala na svojej argumentácii, obsiahnutej v podanej správnej žalobe a s poukazom na ňu žiadala žalobe v celom jej rozsahu vyhovieť. Reagujúc na vyjadrenie žalovaného v súvislosti s realizáciou spornej transakcie konštatovala, že nie je celkom jasné, či úhrada, ku ktorej sa žalovaný vyjadruje, sa týka tohto sporu, keďže predmetná platba bola realizovaná kartou MASTERCARD vydanou bankou MONETA MONEY BANK, ktorej posledné štvorčíslie je „5326“, ako to bolo dokladované jej fotografiou a nie kartou typu VISA z účtu, ktorého koncové štvorčíslie je „9010“. Nepovažovala za rovnocennú situáciu, kedy k úhrade ceny diaľničnej známky nedôjde vôbec (bez ohľadu na to, či sa tak stalo úmyselne alebo z nedbanlivosti) alebo k úhrade dôjde, ale nastane chyba v procese zadávania údajov, ktorá môže byť spôsobená rôznymi okolnosťami (aj neskorou večernou hodinou). Rovnako tak by mali byť podľa jej názoru rôzne aj následky a najmä miera, ktorou sa prejavuje represívny charakter týchto následkov. Poukázala na to, že správne orgány si pri určovaní výšky pokuty nesplnili svoju povinnosť a neprihliadali na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky porušenia povinnosti, najmä na fakt, že úhrada bola uskutočnená, žalobkyňa v dobrej viere používala diaľničné úseky, lebo si bola vedomá kúpy zámky, ale nebola si vedomá žiadneho nedostatku pri zadávaní údajov. Kúpu uskutočnila 13. 02. 2018, k jej zaznamenaniu stacionárnym radarom došlo 14. 02. 2018 a rozkaz na plnenie jej bol doručený až 23. 08. 2019. Až doručením rozkazu zistila chybu v zadaných údajoch. Máme za to, že miera škodlivosti takéhoto správania žalobkyne pre spoločnosť je minimálna alebo žiadna. Úhrada uskutočnená bola, teda oprávnený subjekt platbu prijal a ona si splnila zákonnú povinnosť a nevyužívala diaľničné úseky s vedomím, že nemá zakúpenú diaľničnú známku, práve naopak. Za daných okolností postup správnych orgánov možno považovať za neprimeraný a nespravodlivý. Rozšírenie deliktuálnej zodpovednosti na porušenie § 5 či iných, na ktoré sa žalovaný vo vyjadrení odvoláva, ktoré nie je konštruované ako správny delikt a nie je ani explicitne sankcionované považuje za svojvôľu správneho orgánu. S poukazom na využitie trestnoprávnej analógie podľa jej názoru za daných okolností neobstojí ani tvrdenie žalovaného o tom, že sa dopustila správneho deliktu opomenutím splnenia povinnosti, pretože ona úhradu zabezpečila a jej prijatie bolo príslušným subjektom potvrdené (a následne bolo predložením technického preukazu potvrdené, že odfotené motorové vozidlo, ku ktorému sa sankcia vzťahovala patrí jej a teda k nemu bola úhrada uskutočnená). Skutočnosť, že súkromná spoločnosť spravujúca výber diaľničných poplatkov nie je prepojená s evidenčným systémom vozidiel, ktoré spravuje ministerstvo vnútra, by nemalo byť na ujmu občana. Za neprijateľné považovala tvrdenie žalovaného, že pokuta jej bola uložená za to, že nedisponovala dokladom, ktorým by preukázala, že v čase kontroly úhrada diaľničnej známky k platnému (nie neplatnému) EČV bola splnená, pretože toto konštatovanie je v absolútnom rozpore s princípom správneho trestania. Nedisponovanie určitým dokladom nie je sankcionovaným stavom, ale len oslabením dôkaznej situácie, čo však nie je jej prípad. V danom prípade z rozhodnutí správnych orgánov nevyplýva, žeby brali na zreteľ materiálnu stránku správneho deliktu (mieru škodlivosti a ohrozenia záujmov spoločnosti), ktorá je rovnako nevyhnutným znakom správneho deliktu ako jeho formálne znaky, čo rovnako považuje za závažný nedostatok.

25. V duplike zo dňa 29. 07. 2020 žalovaný zotrval na svojej argumentácii, obsiahnutej v napadnutom rozhodnutí i jeho písomnom vyjadrení zo dňa 03. 07. 2020, ktorú stručne zopakoval s tým, že fotokópia ďalšej bankovej karty MasterCard č. XXXX XXXX XXXX XXXXX, pripojená k replike žalobkyne, je novým dôkazom, ktorý v administratívnom konaní predložený nebol. Napriek uvedenému žalovaný správny orgán trvá na odôvodnení vykazovaného dokazovania v tejto veci (str. 2-3) vyjadrenia k žalobe. Nestotožnil sa s názorom žalobkyne, že miera škodlivosti správania žalobkyne je pre spoločnosť minimálna alebo žiadna, pretože nedodržaním zákonných povinností zo strany vodičov, ktorí užívajú spoplatnené úseky ciest, a ktorí často bagatelizujú svoje konania, vzniká štátu (nie NDS) preukázateľná škoda. Ak by žalovaný správny orgán prijal výklad žalobkyne, znamenalo by to, že vodiči využívajúci spoplatnené úseky ciest nemusia dodržiavať povinnosti stanovené zákonom, ale úplne postačuje, aby ex post po predchádzajúcom preukázateľnom zdokumentovaní porušenia povinnosti predložili nejaký dôkaz (hoci aj bez právneho významu pre konanie), ktorý bude správny orgán posudzovať, vykonávať rozsiahle dokazovania a následne podľa predstáv žalobcu jednotlivé konania zastaví. Zákonné ustanovenie § 10a ods. 2 zákona č. 488/20103 Z. z. by v takomto prípade stratilo akýkoľvek význam. K žalobkyňou namietanej svojvôli správneho orgánu uviedol, že ustanovenie § 5 ods. 4 zákona o diaľničnej známke možno považovať za kogentné ustanovenie čo vylučuje právo účastníka právneho vzťahu nahradiť zákonné ustanovenie iným dojednaným znením, prípadne vylúčiť alebo obmedziť jeho aplikáciu, prípadne sa od nej akýmkoľvek spôsobom odchýliť. Toto platí aj v tomto prípade, ak má byť takáto vôľa prejavená vo VOP správcu výberu úhrady diaľničnej známky. Poukázal na to, že pri posudzovaní predmetnej veci sa riadil platnou právnou úpravou a že nie je v jeho kompetencii posudzovať „nedôslednosť“ zákonodarcu. Opakovane zdôraznil, že žalobkyňa nepredložila v konaní

relevantný dôkaz, ktorým by vo vzťahu k § 12 ods. 1 citovaného zákona preukázala dôvodnosť svojich tvrdení o nezákonnosti uloženej pokuty. Materiálnej stránke správneho deliktu žalovaný venoval priestor už na str. 9 napadnutého rozhodnutia.

26. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. správneho súdneho poriadku (ďalej iba SSP) po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s administratívnymi spismi žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná.

27. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že dňa 15. 02. 2018 o 02:34:00 hod. bol Národnou diaľničnou spoločnosťou vyhotovený záznam o vykonaní kontroly dodržiavania povinnosti úhrady diaľničnej známky podľa zákona o diaľničnej známke č.: 12013439, z obsahu ktorého vyplýva, že dňa 14. 02. 2018 v čase o 15:51:53 hod. prevádzkovateľ motorového vozidla EČV: E. použil vymedzený úsek cesty D1, 395,9 km, smer PO, pričom nemal zakúpenú platnú diaľničnú známku, čím porušil povinnosť zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzeného úseku cesty vozidlom bola uhradená diaľničná známka. Prílohami tohto záznamu boli dve plnoformátové pohľadové fotografie predmetného vozidla, vyhotovené na kontrolovanom úseku cesty v uvedenom čase.

28. Na základe uvedeného záznamu bol Okresným úradom Košice, odborom cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ako správnym orgánom prvého stupňa, dňa 12. 08. 2019 vydaný rozkaz č.: OU-KE-OCDPK-2019/043646, ktorým bola žalobkyni ako prevádzkovateľke uvedeného motorového vozidla podľa § 11 ods. 1 zákona o diaľničnej známke uložená povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 150 eur za spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 citovaného zákona, ktorého sa dopustila tým, že dňa 14. 02. 2018 v čase o 15:51:53 hod. užívala vymedzený úsek cesty D1, 395,9 km, smer PO, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky, v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozkazu. Z odôvodnenia citovaného rozkazu vyplýva, že vyhodnotiac dôkaz, špecifikovaný v bode 27 odôvodnenia rozsudku dospel k záveru, že spáchanie predmetného správneho deliktu žalobkyňou bolo jednoznačne preukázané, a keďže nebol zistený dôvod na odloženie veci podľa § 12 ods. 1 zákona o diaľničnej známke, bola jej uložená uvedená pokuta.

29. Podaním zo dňa 02. 09. 2019 podala žalobkyňa proti citovanému rozkazu zo dňa 12. 08. 2019 odpor, ktorého dôvody korešpondujú s dôvodmi podanej správnej žaloby. Jeho prílohou bolo potvrdenie o úhrade diaľničnej známky - zjednodušená faktúra 1810876576, fotokópia technického preukazu, z obsahu ktorého vyplýva, že žalobkyňa je vlastníčkou osobného motorového vozidla zn. Chevrolet Aveo EČV: E., Notifikácia o úhrade diaľničnej známky - potvrdenie, doručená dcére žalobkyne Z. M. dňa 13. 02. 2018 a výpis z kreditnej karty MoneyCard Plus MONETA Money banky, a. s. Praha, z obsahu ktorého vyplýva, že dňa 14. 02. 2018 bola realizovaná úhrada z tohto účtu v sume 50 eur za elektronickú známku, pričom účet je vedený na meno Z.. Ľ. E. a úhrada bola realizovaná jemu vydanou kartou MasterCard č. XXXX XXXX XXXX XXXX. Z obsahu podaného odporu zároveň vyplýva, že pri kúpe diaľničnej známky došlo k nesprávnemu zadaniu EČV vozidla, kde namiesto E. XXXHZ dcéra žalobkyne uviedla nesprávne EČV E. XXXHZ, pričom k chybe došlo preklepom na numerickej klávesnici, kde sa číslo 9 nachádza nad číslom 6. K úhrade však došlo a jej neuznaním by došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane príjemcu úhrady. Iné motorové vozidlo nevlastní, teda nemala by dôvod kupovať diaľničnú známku na iné motorové vozidlo ako na to, ktorého je vlastníčkou, avšak používa ho jej dcéra a vnúčatá, keďže už dlhodobo nie som aktívnou vodičkou. V deň 14. 02. 2018 toto vozidlo viedla jej dcéra P.. Z. M., ktorá zároveň uskutočnila úhradu ceny diaľničnej známky z karty jej priateľa.

30. Dňa 17. 09. 2019 bolo žalobkyni doručené oznámenie o pokračovaní konania o predmetnom správnom delikte zo dňa 11. 09. 2019 a zároveň aj predvolanie na jeho prejednanie na deň 15. 10. 2019.

31. Z odpovede NDS, a. s., Bratislava zo dňa 23. 09. 2019 na žiadosť správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 13. 09. 2019 vyplýva, že prevádzkovateľ motorového vozidla EČV: E. XXXHZ v čase výkonu predmetnej kontroly nespĺňal svoje povinnosti podľa § 4 zákona o diaľničnej známke s tým, že podľa potvrdenia pripojeného k odporu bola zakúpená diaľničná známka k inému motorovému vozidlu (EČV E. XXXHZ). Žiadosť o zmenu v evidencii spoločnosti evidovaná nebola, pričom táto upriamila pozornosť na § 5 ods. 1 zákona o diaľničnej známke, v zmysle ktorého za správne a úplné zadanie údajov zodpovedá kupujúci, ktorý si ich následne má aj skontrolovať.

32. Zo zápisnice o prejednaní správneho deliktu zo dňa 14. 10. 2019, keďže žalobkyňa sa na jeho prejednanie dostavila už v uvedený deň, vyplýva, že táto zotrvala na svojej argumentácii uvedenej v podanom odpore, pričom bola oboznámená so stanoviskom správneho orgánu prvého stupňa k namietaným skutočnostiam i s dovtedajším priebehom administratívneho konania a dôkazmi v ňom vykonanými.

33. Dňa 15. 10. 2019 vydal správny orgán prvého stupňa rozhodnutie č.: OU-KE-OCDPK-2019/043646, ktorým podľa § 10a ods. 2 zákona o diaľničnej známke uložil žalobkyni pokutu vo výške 150 eur za spáchanie správneho deliktu, ktorého sa dopustila tým, že dňa 14. 02. 2018 v čase o 15:51:53 hod. užívala vymedzený úsek cesty DI, 395,9 km, smer Prešov motorovým vozidlom do 3,5 ton kategórie MI, s evidenčným číslom vozidla (EČV) E. bez úhrady diaľničnej známky, považujúc námietky žalobkyne v podanom odpore za neopodstatnené.

34. Z odpovede NDS, a. s., Bratislava zo dňa 20. 01. 2020 na žiadosť správneho orgánu prvého stupňa z toho istého dňa vyplýva, že na základe informácií a údajov evidovaných v systéme výberu a evidencie úhrady diaľničných známok sa podarilo identifikovať diaľničnú známku 2018 uhradenú danou platbou (transakciou bankomatovou kartou č.****9010), ktorá bola uhradená pre vozidlo EČV S..

35. O odvolaní žalobkyne zo dňa 05. 11. 2019, ktorého dôvody korešpondujú s dôvodmi podanej správnej žaloby rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím (bod 1 odôvodnenia rozsudku).

36. Z e-mailovej správy NDS, a. s., Bratislava zo dňa 22. 06. 2020, obsiahnutej v administratívnom spise vyplýva, že pri detailnej analýzy predmetnej situácie boli zistené nezrovnalosti, týkajúce sa predmetnej transakcie s tým, že za dátum 14. 02. 2018 eviduje iba 1 transakciu (úhradu), realizovanú prostredníctvom portálu eznamka.sk z bankomatovej karty končiacej štvorčíslím****9010, ktorá bola realizovaná kartou VISA. Karta vyobrazená v hlavičke výpisu z účtu nemusí zodpovedať karte, ktorou bola úhrada realizovaná, ak je k účtu napr. viac kariet. Pre jednoznačnú identifikáciu odporúča podať reklamáciu v banke majiteľom účtu, za účelom identifikácie jeho transakcie.

37. Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke v znení účinnom v čase spáchania predmetného správneho deliktu prevádzkovateľom vozidla je na účely tohto zákona prevádzkovateľ vozidla alebo prevádzkovateľ jazdnej súpravy, ktorý je zapísaný v osvedčení o evidencii motorového vozidla časť I a časť II ako držiteľ osvedčenia alebo takáto osoba zapísaná v osvedčení o evidencii motorového vozidla vydanom v cudzine, ak tento zákon neustanovuje inak.

38. Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

39. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona pri úhrade diaľničnej známky v elektronickej podobe sa do elektronického systému správne a úplne zadajú tieto údaje
a) krajina registrácie vozidla,
b) evid. číslo vozidla alebo prípojného vozidla kategórie O1 a O2,
c) typ vozidla a to, či ide o vozidlo alebo o prípojné vozidlo,
d) platnosť diaľničnej známky a začiatok jej platnosti.

40. Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia služby súvisiace najmä s kúpou alebo výmenou diaľničnej známky, opravou údajov a výšku servisných poplatkov určí správca výberu úhrady diaľničnej známky vo všeobecných obchodných podmienkach.

41. Podľa § 8 ods. 1 citovaného zákona správcom výberu úhrady diaľničnej známky je Národná diaľničná spoločnosť, a. s. Správca výberu úhrady diaľničnej známky je oprávnený výkonom činností podľa tohto zákona poveriť inú osobu; táto osoba musí byť zapísaná v registri partnerov verejného sektora, 15a) inak správca výberu úhrady diaľničnej známky poverenie zruší.

42. Podľa § 10a ods. 1 citovaného zákona správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.

43. Podľa ods. 8 citovaného zákonného ustanovenia pokutu možno uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď sa príslušný okresný úrad dozvedel o porušení povinnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinnosti. Pri určovaní výšky pokuty sa prihliadne na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky porušenia povinnosti.

44. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona ak okresný úrad zistí na základe kontroly vykonanej správcom výberu úhrady diaľničnej známky alebo osobou poverenou podľa § 8 ods. 1 alebo osobou poverenou výkonom kontroly alebo orgánmi Policajného zboru spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 a nie je dôvod na odloženie veci podľa § 12 ods. 1, bezodkladne bez ďalšieho konania vydá rozkaz o uložení pokuty vo výške 150 eur.

45. Podľa § 11 ods. 5 citovaného zákona na rozkazné konanie o správnom delikte je miestne príslušný okresný úrad, v obvode ktorého má prevádzkovateľ vozidla sídlo, ak ide o právnickú osobu, miesto podnikania, ak ide o fyzickú osobu - podnikateľa alebo bydlisko, ak ide o fyzickú osobu. Ak je prevádzkovateľom vozidla osoba s bydliskom, miestom podnikania, alebo so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, miestne príslušným na rozkazné konanie o správnom delikte je okresný úrad v sídle kraja, v obvode ktorého došlo k prvému zisteniu porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 2 spáchaného v priebehu jedného kalendárneho mesiaca.

46. Podľa § 12 ods. 1 citovaného zákona okresný úrad vec odloží, ak

a) nemožno zistiť prevádzkovateľa vozidla,
b) bolo nesprávne alebo neúplne vyhodnotené porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2,
c) zodpovednosť za porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2 zanikla,
d) bolo v čase porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 2 vozidlo alebo jazdná súprava odcudzené alebo bola odcudzená tabuľka s evidenčným číslom vozidla,
e) ide o vozidlo alebo jazdnú súpravu oslobodené od úhrady diaľničnej známky podľa § 7,
f) prevádzkovateľovi vozidla bola už v predchádzajúcich 12 mesiacoch uložená pokuta za porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2, pokuta bola uhradená a prevádzkovateľ vozidla uhradil diaľničnú známku podľa § 3 ods. 1.

47. Podľa § 13 ods. 2 citovaného zákona, účinného v čase vydania rozhodnutia, prevádzkovateľ vozidla môže proti rozkazu podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odpor okresnému úradu, ktorý rozkaz vydal. Odpor proti rozkazu sa musí odôvodniť. V odôvodnení uvedie prevádzkovateľ vozidla rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v rozkaze, a zároveň označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. K odporu pripojí listinné dôkazy, ktorých sa dovoláva. O tomto musí byť prevádzkovateľ vozidla v rozkaze poučený. Ustanovenie § 19 ods. 3 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nepoužije.

48. Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia včasným podaním odporu, ktorý nebol odmietnutý podľa odseku 3, sa rozkaz zrušuje v celom rozsahu a okresný úrad pokračuje v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla, ak v odseku 6 nie je ustanovené inak.

49. Podľa § 16 citovaného zákona na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

50. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

51. Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

52. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

53. Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

54. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

55. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

56. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa a tiež konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že vo veci konajúce správne orgány pri posudzovaní predmetnej veci sa dôsledne neriadili citovanou právnou úpravou a preto ich rozhodnutia nemožno považovať za zákonné.

57. Správny delikt vo všeobecnosti nemá legálnu definíciu, avšak právna teória ho definuje ako protiprávne konanie zodpovednej osoby, ktorého znaky sú uvedené v zákone a s ktorými zákon spája hrozbu sankcií trestnej povahy ukladanej v rámci výkonu verejnej správy. Pri správnom trestaní, pod ktoré možno subsumovať aj vyvodzovanie deliktuálnej zodpovednosti za spáchanie správnych deliktov, je potrebné primerane uplatňovať aj trestnoprávne štandardy, ktorých relevanciu je možné odvodiť aj z ustanovení SSP. Aj keď v danom prípade zásada nullum crimen sine lege neplatí v oblasti správneho trestania absolútne, skutková podstata správneho deliktu podľa § 10a ods.1 zákona o diaľničnej známke je určená celkom jednoznačne, a to tak, že pre jej naplnenie je podstatná absencia úhrady diaľničnej známky. Na naplnenie skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu je potrebné, aby subjekt neuhradil poplatok za diaľničnú známku a používal vymedzené úseky ciest, teda nesankcionuje sa nesprávne alebo neúplné zadanie údajov. Takýto výklad by totiž znamenal, že by neexistoval rozdiel medzi osobou, ktorá zaplatila poplatok za diaľničnú známku ale zadala nesprávne a neúplne údaje a osobou, ktorá za diaľničnú známku nezaplatila vôbec. V danom prípade žalobkyňa predložila listiny, ktoré preukazujú, že za diaľničnú známku bola jej dcérou, ktorá viedla predmetné motorové vozidlo v sporný deň a na uvedenom úseku, zaplatená úhrada, táto bola realizovaná na EČV E. XXXHZ (potvrdenie viď bod 29 odôvodnenia rozsudku), pričom za nelogické nemožno považovať jej tvrdenie, že pri zadávaní údajov o EČV došlo k chybe nedopatrením, spôsobom, prezentovaným žalobkyňou, keďže skutočne je na klávesniciach číslo 9 umiestnené nad číslom 6. Správne orgány vychádzajúc z argumentácie žalobkyne okrem dotazu na NDS, a. s. Bratislava v súvislosti s úhradou realizovanou konkrétnou kartou z konkrétneho účtu nevykonali žiadne iné dôkazy, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver, žeby žalobkyňa vlastnila dve autá a tieto užívala na jednu diaľničnú známku, resp., žeby existovalo vozidlo, ktorému bolo pridelené EČV E. XXXHZ, ktoré by mohlo predmetný úsek cesty využívať. Správne orgány si síce overovali spornú realizáciu úhrady za diaľničnú známku so zameraním na identifikáciu platby vychádzajúc z predloženého bankového výpisu, v ktorej súvislosti im bolo uvedenou spoločnosťou oznámené, že dňa 14. 02. 2018 bola platba odpísaná z účtu Z.. Ľ.Q. E., vedeného v peňažnom ústave MONETA Money bank bez identifikácie EČV a následne, že ročná diaľničnú známku v nominálnej hodnote 50 eur, odpísaná z predmetného účtu dňa 14. 02. 2018 bola uhradená na vozidlo s EČV S.. K uvedeným súvislostiam (oprávnenie nakladať s účtom, dispozícia s kartami, ich identifikácia) bolo podľa názoru súdu vhodné vypočuť ako svedkov dcéru žalobkyne P.. M., ktorej bolo doručené potvrdenie o úhrade diaľničnej známky dňa 13. 02. 2018, prípadne jej priateľa, Z.. Ľ. E. majiteľa predmetného účtu, vedeného v peňažnom ústave MONETA Money bank. Preto správny súd zastáva názor, že v konaní nebolo dostatočným spôsobom preukázané, žeby si žalobkyňa uhradzovaciu aj zabezpečovaciu povinnosť podľa § 4 ods. 2 zákona nesplnila, teda že naplnila skutkovú podstatu predmetného správneho deliktu.

58. V tejto súvislosti správny súd poukazuje aj na závery Najvyššieho súdu SR, obsiahnuté v jeho rozsudku zo dňa 25. marca 2020, sp. zn. 3Asan/34/2019, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 30/2021, z ktorého okrem už uvedeného vyplýva, že:

„Pri vyvodzovaní deliktuálnej zodpovednosti v zmysle zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (§ 10a ods. 1) je potrebné zvážiť všetky skutkové okolnosti danej veci, a to spravidla aj tie, ktoré sa týkajú správnosti poskytnutého evidenčného čísla vozidla, avšak pri ich posudzovaní treba zvoliť materiálny prístup. Zrejmá nesprávnosť, ako napr. drobný preklep pri zadaní evidenčného čísla vozidla (v nepatrnej časti, akou je napr. jedna číslica alebo písmeno), ktorá však z faktického hľadiska nemá za následok vznik škody v podobe neobdŕžania úhrady za vozidlo, ktoré reálne využíva diaľnicu, nemôže byť sama o sebe predpokladom pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu.

...Chráneným záujmom predmetného správneho deliktu je ekonomický záujem Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. za užívanie vymedzených úsekov ciest. Zo skutkového stavu vyplýva, že tento záujem konaním žalobkyne nebol porušený. Pri hodnotení správnych deliktov, ktoré sú hraničné, je žiaduce brať do úvahy aj materiálnu nebezpečnosť konania, aby príliš formalistická aplikácia nebola nespravodlivá a neprimeraná. Je preukázané, že konanie žalobkyne nebolo materiálne nebezpečné kvôli zaplateniu poplatku za užívanie vymedzených úsekov ciest. Na dôvažok možno dať do pozornosti aj nespochybniteľnú vôľu žalobkyne splniť si povinnosť úhrady diaľničnej známky, pričom taktiež treba v súvislosti s chybne zadaným EČV poukázať na skutočnosť, že nakoľko chybná bola len jediná, a to konkrétne posledná číslica v EČV, ide o zrejmú nesprávnosť, ktorá s vysokou pravdepodobnosťou nebola spôsobená úmyselne....“

59. Správny súd konštatuje, že aj keď posudzované konanie žalobkyne napĺňa formálne skutkovú podstatu správneho deliktu prevádzkovateľa motorového vozidla podľa § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke, je treba mať na zreteli i jeho materiálnu stránku, t. j., či ide také konanie, ktoré je spoločensky neprijateľné. Ak by žalovaný správny orgán dospel k záveru, že konaním žalobcu nedošlo k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu spoločnosti, na prejednanie tohto správneho deliktu by podľa názoru správneho súdu bolo postačujúce jeho prejednanie podľa § 11 ods. 3 zákona o priestupkoch. Skúmanie materiálneho znaku deliktu je podstatným v takých hraničných prípadoch, kedy jeho neposudzovanie v tomto zmysle by viedlo k prílišnému formalizmu a k postihovaniu nepatrných porušení právnych povinností. Tým, by nebol naplnený účel správneho trestania a dochádzalo by aj k znižovaniu autority správnych orgánov. Vychádzajúc z uvedeného považoval správny súd argumentáciu žalovaného obsiahnutú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia za nedostatočnú.

60. Správny súd zvážil všetky uvedené skutočnosti a na ich základe, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, bez nariadenia pojednávania, za splnenia podmienok v zmysle § 107 SSP v spojení s 137 ods. 4 SSP, podľa § 191 ods. 1 písm. písm. e) Správneho súdneho poriadku preskúmavané rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa pre nedostatočne zistený skutkový stav veci jednomyseľne (§ 139 ods. 4 SSP) zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom je žalovaný viazaný právnym názorom správneho súdu (§191 ods. 6 SSP).

61. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude podrobne sa zaoberať argumentáciou žalobkyne v administratívnom i súdnom konaní, doplniť dokazovanie v naznačenom smere a následne, rešpektujúc materiálny znak pri posudzovaní predmetného správneho deliktu v súlade s právnym názorom správneho i v bode 58 odôvodnenia tohto rozsudku citovanom rozsudku kasačného súdu, v prípade jednoznačného preukázania deliktuálnej zodpovednosti žalobkyne v už uvedených súvislostiach vydať rozhodnutie a toto odôvodniť v súlade s požiadavkami ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

62. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 SSP v zmysle ktorého úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal, právo na úplnú náhradu trov konania.

63. O výške priznaných trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím (§ 175 ods. 2 SSP).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote do 30 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitosti podania podľa ustanovenia § 57 SSP (ktorému správnemu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť :
a) označenie napadnutého rozhodnutia,
b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa ustanovenia § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, ak sa dodatočne nedoručí správnemu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví fotokópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa ustanovenia § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:
a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pre krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak:
a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) ide o konania o správnej žalobe podľa ustanovenia § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP (v sociálnych veciach a veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia),
c) je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).